

Europeiska unionens officiella tidning

L 266

fyrtonionde årgången

Svensk utgåva

Lagstiftning

26 september 2006

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ **Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG av den 6 september 2006 om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer och om upphävande av direktiv 91/157/EEG ⁽¹⁾** 1

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2006/66/EG

av den 6 september 2006

om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer och om upphävande av direktiv 91/157/EEG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1 och artikel 95.1 jämförda med artiklarna 4, 6 och 21 i detta direktiv,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽³⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽⁴⁾, mot bakgrund av det gemensamma utkast som förlikningskommittén godkände den 22 juni 2006, och

av följande skäl:

(1) De nationella åtgärderna avseende batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer bör harmoniseras. Huvudsyftet med detta direktiv är att minimera den negativa inverkan som batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer har på miljön och därigenom bidra till att skydda, bevara och förbättra kvaliteten på miljön. Den rättsliga grunden är därför artikel 175.1 i fördraget. Det är dock även lämpligt att vidta åtgärder på gemenskapsnivå på grundval av artikel 95.1 i fördraget för att harmonisera kraven beträffande tungmetallhalten i samt märkningen av batterier och ackumulatorer och därigenom se till att den inre marknaden fungerar väl och motverka snedvridning av konkurrensen inom gemenskapen.

⁽¹⁾ EUT C 96, 21.4.2004, s. 29.

⁽²⁾ EUT C 117, 30.4.2004, s. 5.

⁽³⁾ EUT C 121, 30.4.2004, s. 35.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets yttrande av den 20 april 2004 (EUT C 104 E, 30.4.2004, s. 354), rådets gemensamma ståndpunkt av den 18 juli 2005 (EUT C 264 E, 25.10.2005, s. 1) och Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 december 2005 (ännu ej offentliggjord i EUT). Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 4 juli 2006 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 18 juli 2006.

(2) I kommissionens meddelande av den 30 juli 1996 om revidering av gemenskapens strategi för avfallshantering fastställs riktlinjer för gemenskapens framtida avfallspolitik. I meddelandet betonas att det är nödvändigt att minska mängden farliga ämnen i avfallet, och man pekar särskilt på de möjliga fördelarna med gemenskapsomfattande regler för att begränsa förekomsten av sådana ämnen i produkter och tillverkningsprocesser. I meddelandet anges vidare att om uppkomsten av avfall inte kan förhindras, skall avfallet återanvändas eller återvinnas för att utvinna material eller energi.

(3) I rådets resolution av den 25 januari 1988 om gemenskapens handlingsprogram för att bekämpa miljöförorening genom kadmium ⁽⁵⁾ betonas det att de viktigaste inslagen i strategin för begränsning av användningen av kadmium till förmån för folkhälsan och miljön består i att begränsa denna användning till fall där det inte finns lämpliga alternativ samt att insamla och återvinna batterier och ackumulatorer som innehåller kadmium.

(4) Rådets direktiv 91/157/EEG av den 18 mars 1991 om batterier och ackumulatorer som innehåller vissa farliga ämnen ⁽⁶⁾ har lett till en tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning inom detta område. Det direktivets syften har dock inte helt uppnåtts. I Europaparlamentets och rådets beslut nr 1600/2002/EG av den 22 juli 2002 om fastställande av gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram ⁽⁷⁾ och i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/96/EG av den 27 januari 2003 om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (WEEE) ⁽⁸⁾ betonas också behovet att revidera direktiv 91/157/EEG. Direktiv 91/157/EEG bör därför för tydlighetens skull revideras och ersättas.

⁽⁵⁾ EGT C 30, 4.2.1988, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 78, 26.3.1991, s. 38. Direktivet ändrat genom kommissionens direktiv 98/101/EG (EGT L 1, 5.1.1999, s. 1).

⁽⁷⁾ EGT L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 37, 13.2.2003, s. 24. Direktivet ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/108/EG (EUT L 345, 31.12.2003, s. 106).

- (5) För att detta direktivs miljömål skall uppnås förbjuds utsläppande på marknaden av vissa batterier och ackumulatörer som innehåller kvicksilver eller kadmium. I direktivet uppmannas även till omfattande insamling och återvinning av förbrukade batterier och ackumulatörer samt bättre miljöprestanda hos alla aktörer som är involverade under hela livscykeln för batterier och ackumulatörer, till exempel producenter, distributörer och slutanvändare, och särskilt de aktörer som är direkt inblandade i behandlingen och återvinningen av förbrukade batterier och ackumulatörer. De särskilda regler som är nödvändiga för detta kompletterar befintlig gemenskapslagstiftning om avfall, särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/12/EG av den 5 april 2006 om avfall⁽¹⁾, rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall⁽²⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG av den 4 december 2000 om förbränning av avfall⁽³⁾.
- (6) För att förhindra att förbrukade batterier och ackumulatörer bortskaffas på ett sätt som förorenar miljön och för att slutanvändarna inte skall förvirras av olika avfallshanteringskrav för olika batterier och ackumulatörer, bör detta direktiv omfatta alla batterier och ackumulatörer som släpps ut på marknaden inom gemenskapen. En sådan bred räckvidd bör också garantera stordriftsfördelar vid insamling och återvinning samt en optimal resursbesparing.
- (7) Tillförlitliga batterier och ackumulatörer är nödvändiga för säkerheten för många produkter, apparater och tjänster och utgör en väsentlig energikälla i vårt samhälle.
- (8) Det är lämpligt att skilja mellan bärbara batterier och ackumulatörer å ena sidan och industribatterier och industriackumulatörer samt bilbatterier och bilackumulatörer å andra sidan. Bortskaffande av industribatterier och industriackumulatörer samt bilbatterier och bilackumulatörer i deponier eller genom förbränning bör förbjudas.
- (9) Exempel på industribatterier och industriackumulatörer inbegriper batterier och ackumulatörer som används för elförsörjning vid nödsituationer eller som reservkraft på sjukhus, flygplatser eller kontor, batterier och ackumulatörer som används i tåg eller flygplan och batterier och ackumulatörer som används på offshoreoljeriggar eller i fyrar. Hit hör även batterier och ackumulatörer som är avsedda uteslutande för manuella betalningsterminaler i affärer och restauranger, streckkodläsare i affärer, videoutrustning för TV-kanaler liksom studior för yrkesmässigt bruk, gruvlampor och dyklampor som är fästa vid gruvhjälmarna och dykhjälmarna för yrkesutövare, reservbatterier och reservackumulatörer för eldörrar för att förhindra att människor fastnar eller kläms, batterier och ackumulatörer som används i instrument eller i olika typer av mät- eller instrumentutrustning samt batterier och ackumulatörer som används i samband med solpaneler, fotovoltaiska och andra tillämpningar av förnybar energi. Industribatterier och industriackumulatörer inbegriper också batterier och ackumulatörer som används i eldrivna fordon, till exempel bilar, rullstolar, cyklar, flygplatsfordon och automatiska transportfordon. Utöver denna icke-uttömmande förteckning av exempel bör alla batterier eller ackumulatörer som inte förslutits och inte används för fordon anses vara industribatterier respektive industriackumulatörer.
- (10) Exempel på batterier och ackumulatörer som är helt förslutna batterier och ackumulatörer som en genomsnittsperson kan bära i handen utan svårighet och som varken är bilbatterier eller bilackumulatörer eller industribatterier eller industriackumulatörer inbegriper batterier med en enda cell (till exempel AA- och AAA-batterier) och batterier och ackumulatörer som används av konsumenter eller yrkesutövare i mobiltelefoner, bärbara datorer, sladdlösa elektriska handverktyg, leksaker och hushållsapparater, till exempel elektriska tandborstar, rakapparater och handdammsugare (inklusive liknande utrustning som används i skolor, affärer, restauranger, på flygplatser, kontor eller sjukhus) och varje batteri eller ackumulator som konsumenter kan använda för normala tillämpningar i hushållet.
- (11) Kommissionen bör utvärdera behovet av anpassning av detta direktiv, med beaktande av tillgängliga tekniska och vetenskapliga rön. I synnerhet bör kommissionen genomföra en översyn av undantaget från kadmiumförbudet för bärbara batterier och ackumulatörer som är avsedda att användas i sladdlösa elektriska handverktyg. Exempel på sladdlösa elektriska handverktyg är sådana verktyg som konsumenter eller yrkesmän använder för svarvning, fräsning, slipning, sågning, kapning, klippning, borrar, håltagning, stansning, hamring, nitning, skruvning, polering eller liknande bearbetning av trä, metall eller andra material samt för gräsklippning, beskärning eller annat trädgårdsarbete.
- (12) Kommissionen bör också övervaka, och medlemsstaterna bör uppmuntra, teknisk utveckling som förbättrar batteriers och ackumulatorers miljöprestanda under hela deras livscykel, bland annat genom att delta i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (EMAS).
- (13) För att skydda miljön bör man samla in förbrukade batterier och ackumulatörer. För bärbara batterier och ackumulatörer bör insamlingssystem med hög insamlingsnivå inrättas. Därför bör insamlingssystem inrättas så att slutanvändarna enkelt och kostnadsfritt kan göra sig av med alla förbrukade bärbara batterier och ackumulatörer. Det är lämpligt att ha olika insamlingssystem och finansieringsarrangemang för de olika typerna av batterier och ackumulatörer.

⁽¹⁾ EUT L 114, 27.4.2006, s. 9.

⁽²⁾ EGT L 182, 16.7.1999, s. 1. Direktivet ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ EGT L 332, 28.12.2000, s. 91.

- (14) Det är önskvärt att medlemsstaterna uppnår en hög insamlings- och återvinningsgrad för förbrukade batterier och ackumulatorer, så att en hög nivå på miljöskydd och materialåtervinning uppnås i hela gemenskapen. Detta direktiv bör därför ställa upp lägsta insamlings- och återvinningsmål för medlemsstaterna. Det är lämpligt att beräkna insamlingsnivån på grundval av den genomsnittliga årliga försäljningen under de föregående åren så att alla medlemsstater har jämförbara mål som står i proportion till den nationella förbrukningsnivån när det gäller batterier och ackumulatorer.
- (15) Särskilda återvinningskrav bör fastställas för kadmiumbatterier och blybatterier och kadmiumackumulatorer och blyackumulatorer för att uppnå en hög nivå på materialåtervinningen i hela gemenskapen och förhindra skillnader mellan medlemsstaterna.
- (16) Alla berörda parter bör ha möjlighet att delta i insamlings-, behandlings- och återvinningssystemen. Dessa system bör utformas på ett sätt som förhindrar diskriminering av importerade batterier och ackumulatorer, handelshinder och snedvridning av konkurrensen.
- (17) Insamlings- och återvinningssystemen bör optimeras, framför allt för att minimera kostnaderna och de negativa miljömässiga konsekvenserna av transporter. I behandlings- och återvinningssystemen bör bästa tillgängliga teknik användas enligt definitionen i artikel 2.11 i rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar⁽¹⁾. I definitionen av återvinning bör energiutvinning uteslutas. Begreppet energiutvinning är definierat i andra gemenskapsinstrument.
- (18) Batterier och ackumulatorer kan samlas in individuellt genom nationella insamlingssystem för batterier eller tillsammans med avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter genom nationella insamlingssystem som grundar sig på direktiv 2002/96/EG. I det senare fallet bör, som ett minsta behandlingskrav, batterier och ackumulatorer avlägsnas från insamlat avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter. Efter det att batterier och ackumulatorer avlägsnats från sådant avfall omfattas de av kraven i det här direktivet, vilket särskilt innebär att de får tas med vid beräkningen av insamlingsmålet, och de måste uppfylla återvinningskraven.
- (19) Grundläggande principer för hur hanteringen av förbrukade batterier och ackumulatorer skall finansieras bör fastställas på gemenskapsnivå. Finansieringssystemen bör bidra till en hög insamlings- och återvinningsnivå och till att genomföra principen om producentansvar. Alla producenter enligt definitionen i det här direktivet bör registreras. Producenterna bör finansiera kostnaderna för insamling, behandling och återvinning av alla insamlade batterier och ackumulatorer minus vinsten vid försäljning av det återvunna materialet. Under vissa omständigheter kan det emellertid vara motiverat att tillämpa de minimis-regler för mindre producenter.
- (20) För att insamlingen skall bli framgångsrik är det nödvändigt att informera slutanvändarna om behovet av separat insamling, om tillgängliga insamlingssystem samt om slutanvändarnas egen roll i hanteringen av förbrukade batterier och ackumulatorer. Närmare bestämmelser bör utformas för ett märkningssystem, som bör ge slutanvändarna öppen, tillförlitlig och tydlig information om batterier och ackumulatorer samt om de tungmetaller som dessa innehåller.
- (21) Om medlemsstaterna använder sig av ekonomiska styrmedel, t.ex. differentierade skattesatser, för att uppnå direktivets mål och, framför allt, för att uppnå en hög separat insamlings- och återvinningsnivå, bör de informera kommissionen om detta.
- (22) Det krävs tillförlitliga och jämförbara uppgifter om den mängd batterier och ackumulatorer som släpps ut på marknaden, samlas in och återvinns för att man skall kunna kontrollera om detta direktivs syften uppnåtts.
- (23) Medlemsstaterna bör fastställa bestämmelser om sanktioner som skall tillämpas vid överträdelse av bestämmelserna i detta direktiv och se till att dessa genomförs. Sanktionerna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (24) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet "Bättre lagstiftning"⁽²⁾ uppmuntras medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.
- (25) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽³⁾.
- (26) Eftersom målen för detta direktiv – nämligen att skydda miljön och se till att den inre marknaden fungerar väl – inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

⁽¹⁾ EGT L 257, 10.10.1996, s. 26. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 (EUT L 33, 5.2.2006, s. 1).

⁽²⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. Beslutet ändrat genom beslut 2006/512/EG (EUT L 200, 22.7.2006, s. 11).

- (27) Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av gemenskapens lagstiftning om säkerhets-, kvalitets- och hälsokrav eller gemenskapens särskilda lagstiftning om avfallshantering, i synnerhet Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon ⁽¹⁾ och direktiv 2002/96/EG.
- (28) När det gäller frågan om producentansvar är producenter av batterier och ackumulatorer och producenter av andra produkter där ett batteri eller en ackumulator ingår ansvariga för hanteringen av förbrukade batterier och ackumulatorer som de släpper ut på marknaden. Ett flexibelt tillvägagångssätt är lämpligt för att finansieringssystemen skall kunna återspegla olika nationella omständigheter och ta hänsyn till befintliga system, särskilt dem som införts för att följa bestämmelserna i direktiv 2003/53/EG och direktiv 2002/96/EG, samtidigt som dubbel avgiftsbeläggning undviks.
- (29) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/95/EG av den 27 januari 2003 om begränsning av användningen av vissa farliga ämnen i elektriska och elektroniska produkter ⁽²⁾ omfattar inte batterier eller ackumulatorer som används i elektrisk eller elektronisk utrustning.
- (30) Bilbatterier och industribatterier och bilackumulatorer och industriackumulatorer som används i fordon bör uppfylla kraven i direktiv 2002/53/EG, särskilt artikel 4. Det bör därför vara förbjudet att använda kadmium i industribatterier och industriackumulatorer för elektriska fordon om de inte har undantagits på grundval av bilaga II till det direktivet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Genom detta direktiv fastställs

1. regler för utsläppande på marknaden av batterier och ackumulatorer, och särskilt ett förbud mot utsläppande på marknaden av batterier och ackumulatorer som innehåller vissa farliga ämnen, och
2. särskilda regler för insamling, behandling, återvinning, och bortskaffande av förbrukade batterier och ackumulatorer som komplement till den relevanta gemenskapslagstiftningen på avfallsområdet och för att uppmuntra till en omfattande insamling och återvinning av förbrukade batterier och ackumulatorer.

Avsikten med direktivet är att förbättra miljöprestanda hos batterier och ackumulatorer och hos den verksamhet som bedrivs av alla ekonomiska aktörer som är involverade under

livscykel för batterier och ackumulatorer, dvs. producenter, distributörer och slutanvändare, särskilt de aktörer som är direkt inblandade i behandling och återvinning av förbrukade batterier och ackumulatorer.

Artikel 2

Räckvidd

1. Detta direktiv skall vara tillämpligt på alla typer av batterier och ackumulatorer, oavsett deras form, volym, vikt, materialsammansättning och användning. Det skall inte påverka direktiven 2000/53/EG och 2002/96/EG.
2. Direktivet skall inte vara tillämpligt på batterier och ackumulatorer i
 - a) utrustning som används i samband med skydd av viktiga intressen som rör medlemsstaternas säkerhet, vapen, ammunition och krigsmateriel, med undantag av sådana produkter som inte är avsedda för specifikt militära ändamål,
 - b) utrustning avsedd att sändas ut i rymden.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *batteri eller ackumulator*: en sådan källa till elektrisk energi som består av en eller flera primära battericeller (inte laddningsbara) eller som består av en eller flera sekundära battericeller (laddningsbara) och där energin genereras genom direkt omvandling av kemisk energi.
2. *batterisats*: en uppsättning batterier eller ackumulatorer som är sammankopplade och/eller inkapslade i ett yttre hölje och utgör en komplett enhet som det inte är meningen att slutanvändaren skall bryta upp eller öppna.
3. *bärbara batterier eller ackumulatorer*: batterier, knappceller, batterisatser eller ackumulatorer som
 - a) är förslutna, och
 - b) är bärbara, och
 - c) varken är industribatterier eller industriackumulatorer eller bilbatterier eller bilackumulatorer.
4. *knappcell*: små runda bärbara batterier eller ackumulatorer, med större diameter än höjd, som används för särskilda ändamål som hörapparater, klockor, små bärbara apparater och som reservkraft.
5. *bilbatteri eller bilackumulator*: batterier eller ackumulatorer som används till startmotor, belysning eller tändningssystem.

⁽¹⁾ EGT L 269, 21.10.2000, s. 34. Direktivet senast ändrat genom rådets beslut 2005/673/EG (EUT L 254, 30.9.2005, s. 69).

⁽²⁾ EUT L 37, 13.2.2003, s. 19. Direktivet senast ändrat genom kommissionens beslut 2006/310/EG (EUT L 115, 28.4.2006, s. 38).

6. *industribatteri eller industriackumulator*: batterier eller ackumulatorer som utformats uteslutande för industriell eller professionell användning eller som används i elektriska fordon av alla slag.
7. *förbrukade batterier eller ackumulatorer*: batterier eller ackumulatorer som är att betrakta som avfall enligt artikel 1.1 a i direktiv 2006/12/EG.
8. *återvinning*: upparbetning i en produktionsprocess av avfallsmaterial i samma syfte som det ursprungliga eller i andra syften, undantaget energiutvinning.
9. *bortskaffande*: varje sådan tillämplig åtgärd som avses i bilaga II A till direktiv 2006/12/EG.
10. *behandling*: allt omhändertagande av förbrukade batterier och ackumulatorer efter det att de lämnats till en anläggning för sortering, förberedelse för återvinning eller förberedelse för bortskaffande.
11. *apparat*: elektrisk eller elektronisk utrustning enligt definitionen i direktiv 2002/96/EG som helt eller delvis drivs eller kan drivas med batterier eller ackumulatorer.
12. *producent*: varje person i en medlemsstat som på den medlemsstatens territorium, oavsett vilken försäljningsteknik som används, inbegripet tekniker för distanskommunikation enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal ⁽¹⁾, för första gången yrkesmässigt släpper ut batterier eller ackumulatorer på marknaden, inklusive sådana som ingår i apparater eller fordon.
13. *distributör*: varje person som yrkesmässigt tillhandahåller batterier och ackumulatorer till en slutanvändare.
14. *utsläppande på marknaden*: att tillhandahålla eller göra tillgänglig, mot betalning eller gratis, för tredje person inom gemenskapen, inbegripet import till gemenskapens tullområde.
15. *ekonomiska aktörer*: var och en som bedriver verksamhet inom produktion, distribution, insamling, materialåtervinning eller annan behandling.
16. *sladdlösa elektriska handverktyg*: bärbara apparater som drivs av ett batteri eller en ackumulator och som är avsedda för underhålls-, bygg- och anläggningsverksamhet eller trädgårdsarbete.
17. *insamlingsnivå*: för en viss medlemsstat under ett visst kalenderår, den procentsats som erhålls genom att dividera vikten av förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer som insamlats i enlighet med artikel 8.1 i det här direktivet eller med direktiv 2002/96/EG under det kalenderåret med den genomsnittliga vikten av bärbara batterier och ackumulatorer som producenterna antingen säljer direkt till slutanvändare eller levererar till tredje part för försäljning till slutanvändare i den medlemsstaten under det kalenderåret och de föregående två kalenderåren.

⁽¹⁾ EGT L 144, 4.6.1997, s. 19. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2005/29/EG (EUT L 149, 11.6.2005, s. 22).

Artikel 4

Förbud

1. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2000/53/EG skall medlemsstaterna förbjuda utsläppande på marknaden av
 - a) alla batterier och ackumulatorer som innehåller mer än 0,0005 % kvicksilver per viktenhet, oavsett om de ingår i apparater eller inte, och
 - b) bärbara batterier och ackumulatorer, inbegripet sådana som ingår i apparater, som innehåller mer än 0,002 % kadmium per viktenhet.
2. Det i punkt 1 a angivna förbudet skall inte omfatta knappceller med en kvicksilverhalt som inte överstiger 2 % per viktenhet.
3. Det förbud som anges i punkt 1 b skall inte omfatta bärbara batterier och ackumulatorer som är avsedda att användas i
 - a) nöd- och alarmsystem inbegripet nödbelysningsystem,
 - b) medicinsk utrustning, eller
 - c) sladdlösa elektriska handverktyg.
4. Kommissionen skall se över det undantag som anges i punkt 3 c och lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet senast den 26 september 2010, om så är lämpligt tillsammans med relevanta förslag som syftar till att införa ett förbud mot kadmium i batterier och ackumulatorer.

Artikel 5

Bättre miljöprestanda

Medlemsstater som har tillverkare etablerade på sitt territorium skall främja forskning och uppmuntra förbättringar i batteriers och ackumulatorers samlade miljöprestanda under hela deras livscykel liksom utveckling och saluföring av batterier och ackumulatorer som innehåller små mängder farliga ämnen eller som innehåller färre förorenande ämnen, särskilt som ersättning för kvicksilver, kadmium och bly.

Artikel 6

Utsläppande på marknaden

1. Medlemsstaterna får inte på de grunder som behandlas i detta direktiv förhindra, förbjuda eller begränsa saluföring av sådana batterier och ackumulatorer som uppfyller kraven i detta direktiv inom sitt territorium.
2. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att se till att batterier och ackumulatorer som inte uppfyller kraven i detta direktiv inte släpps ut på marknaden eller dras tillbaka från marknaden.

Artikel 7

Övergripande mål

Medlemsstaterna skall, med beaktande av de konsekvenser för miljön som transporter har, vidta de åtgärder som är nödvändiga för att maximera den separata insamlingen av förbrukade batterier och ackumulatorer och att minimera bortskaffandet av batterier och ackumulatorer som osorterat kommunalt avfall, i syfte att uppnå en hög återvinningsnivå för alla förbrukade batterier och ackumulatorer.

Artikel 8

Insamlingssystem

1. Medlemsstaterna skall se till att det finns lämpliga insamlingssystem för förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer. Sådana system

- a) skall göra det möjligt för slutanvändarna att göra sig av med bärbara batterier eller ackumulatorer på en lättillgänglig insamlingsplats i deras närhet, med beaktande av befolkningstätheten,
- b) skall ålägga distributörerna att kostnadsfritt återta förbrukade bärbara batterier eller ackumulatorer när de tillhandahåller bärbara batterier eller ackumulatorer, såvida det inte framgår av en undersökning att befintliga alternativa system är minst lika effektiva när det gäller att uppnå miljömålen i det här direktivet. Medlemsstaterna skall offentliggöra sådana undersökningar,
- c) får inte innebära några kostnader för slutanvändaren när denne gör sig av med bärbara batterier eller ackumulatorer och inte heller någon skyldighet att köpa ett nytt batteri eller en ny ackumulator,
- d) får samköras med de system som avses i artikel 5.2 i direktiv 2002/96/EG.

Insamlingsplatser som inrättas i överensstämmelse med led a i denna punkt skall inte omfattas av de krav på registrering och tillstånd som föreskrivs i direktiv 2006/12/EG eller rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall⁽¹⁾.

2. Under förutsättning att dessa system uppfyller kriterierna i punkt 1, får medlemsstaterna

- a) kräva att producenterna inrättar sådana system,
- b) kräva att andra ekonomiska aktörer medverkar i sådana system,
- c) behålla befintliga system.

3. Medlemsstaterna skall se till att producenter av industri-batterier och industriackumulatorer, eller tredje part som agerar för deras räkning, inte vägrar att från slutanvändarna återta förbrukade industribatterier och -ackumulatorer, oavsett deras kemiska sammansättning eller ursprung. Oberoende tredje parter får också samla in förbrukade industribatterier och industriackumulatorer.

⁽¹⁾ EGT L 377, 31.12.1991, s. 20. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 166/2006.

4. Medlemsstaterna skall se till att producenter av bilbatterier och bilackumulatorer, eller tredje part, inrättar system för insamling av förbrukade bilbatterier och bilackumulatorer från slutanvändaren eller på en lättillgänglig insamlingsplats i dennes närhet, om de inte samlas in enligt de system som avses i artikel 5.1 i direktiv 2000/53/EG. När det gäller bilbatterier och bilackumulatorer från privata, icke-kommersiella fordon, får sådana system inte innebära några kostnader för slutanvändaren när denne gör sig av med förbrukade batterier eller ackumulatorer och inte heller någon skyldighet att köpa ett nytt batteri eller en ny ackumulator.

Artikel 9

Ekonomiska styrmedel

Medlemsstaterna får använda ekonomiska styrmedel för att främja insamling av förbrukade batterier och ackumulatorer eller för att främja användning av batterier och ackumulatorer som innehåller mindre förorenande ämnen, genom att exempelvis införa differentierade skattesatser. Om medlemsstaterna gör detta, skall de anmäla de åtgärder som rör genomförandet av dessa styrmedel till kommissionen.

Artikel 10

Insamlingsmål

1. Medlemsstaterna skall beräkna insamlingsnivån första gången beträffande det femte hela kalenderår som följer efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2002/96/EG skall de årliga sifferuppgifterna för insamling och försäljning inbegripa sådana batterier och ackumulatorer som ingår i apparater.

2. Medlemsstaterna skall uppnå följande lägsta insamlingsnivåer:

- a) 25 %, senast den 26 september 2012.
- b) 45 %, senast den 26 september 2016.

3. Medlemsstaterna skall övervaka insamlingsnivåerna årligen i enlighet med systemet i bilaga I. Utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2150/2002 av den 25 november 2002 om avfallsstatistik⁽²⁾ skall medlemsstaterna överlämna rapporter till kommissionen inom sex månader, räknat från slutet av det berörda kalenderåret. Rapporterna skall ange varifrån de uppgifter hämtats som behövs för beräkningen av insamlingsnivån.

4. I enlighet med det förfarande som anges i artikel 24.2

- a) får övergångsbestämmelser föreskrivas för att hantera svårigheter som en medlemsstat ställs inför när det gäller att uppfylla kraven i punkt 2 på grund av särskilda nationella förhållanden,

⁽²⁾ EGT L 332, 9.12.2002, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 783/2005 (EUT L 131, 25.5.2005, s. 38).

- b) skall en gemensam metod fastställas för beräkningen av den årliga försäljningen av bärbara batterier och ackumulatorer till slutanvändarna senast den 26 september 2007.

Artikel 11

Avlägsnande av förbrukade batterier och ackumulatorer

Medlemsstaterna skall se till att tillverkare utformar apparater på ett sådant sätt att förbrukade batterier och ackumulatorer lätt kan avlägsnas. Alla apparater som innehåller batterier och ackumulatorer skall åtföljas av en bruksanvisning som visar hur dessa kan tas ut på ett säkert sätt och, i förekommande fall, informerar slutanvändaren om vilken typ av batteri eller ackumulator de innehåller. Dessa bestämmelser skall inte tillämpas om kontinuerlig strömförsörjning är nödvändig av skäl som rör säkerhet, prestanda, medicinska hänsyn eller dataintegritet och detta förutsätter en fast koppling mellan batteriet eller ackumulatören och apparaten.

Artikel 12

Behandling och återvinning

1. Senast den 26 september 2009 skall medlemsstaterna se till att
 - a) producenterna, eller tredje part, inrättar system med användning av bästa tillgängliga teknik, med avseende på hälso- och miljöskydd, för behandling och återvinning av förbrukade batterier och ackumulatorer,
 - b) alla identifierbara batterier och ackumulatorer som samlats in i enlighet med artikel 8 i det här direktivet eller med direktiv 2002/96/EG, behandlas och återvinns med hjälp av system som åtminstone är förenliga med gemenskapslagstiftningen, framför allt i fråga om hälsa, säkerhet och avfallshantering.

När ingen lämplig slutmarknad finns tillgänglig, får emellertid medlemsstaterna, i enlighet med fördraget, bortskaffa insamlade bärbara batterier eller ackumulatorer som innehåller kadmium, kvicksilver eller bly i deponier eller genom underjordsförvar. Medlemsstaterna får också, i enlighet med fördraget, bortskaffa insamlade bärbara batterier eller ackumulatorer som innehåller kadmium, kvicksilver eller bly i deponier eller genom underjordsförvar som en del av en strategi för att utveckla tungmetaller, på villkor att en ingående undersökning av de miljömässiga, ekonomiska och sociala konsekvenserna visar att denna bortskaffningsmetod är att föredra framför återvinning.

Medlemsstaterna skall offentliggöra denna undersökning och anmäla åtgärderna till kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informations-samhällets tjänster⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.

2. Behandlingen skall uppfylla de minimikrav som anges i bilaga III del A.

3. När batterier eller ackumulatorer samlas in tillsammans med WEEE i enlighet med direktiv 2002/96/EG, skall batterier eller ackumulatorer avlägsnas från insamlade WEEE.

4. Återvinningsprocesserna skall senast den 26 september 2010 uppnå den återvinningsgrad och följa tillhörande bestämmelser som anges i bilaga III del B.

5. Medlemsstaterna skall avge rapport om nivån på den uppnådda återvinningen för varje berört kalenderår och huruvida den återvinningsgrad som anges i bilaga III del B har uppnåtts. De skall överlämna informationen till kommissionen inom sex månader, räknat från slutet av det berörda kalenderåret.

6. Bilaga III får anpassas eller kompletteras för att beakta den tekniska eller vetenskapliga utvecklingen i enlighet med det förfarande som anges i artikel 24.2. Särskilt gäller följande:

- a) Senast den 26 mars 2010 skall närmare bestämmelser om beräkning av återvinningsgrad läggas till.
- b) Den lägsta återvinningsgraden skall regelbundet utvärderas och anpassas till bästa tillgängliga teknik och mot bakgrund av den utveckling som avses i punkt 1 andra stycket.

7. Innan kommissionen föreslår några ändringar av bilaga III skall den samråda med berörda aktörer, särskilt producenter, personer som arbetar med insamling, återvinning och behandling, miljöorganisationer, konsumentorganisationer och arbets-tagarorganisationer. Den skall informera den kommitté som anges i artikel 24.1 om resultatet av detta samråd.

Artikel 13

Ny återvinningsteknik

1. Medlemsstaterna skall stimulera utveckling av ny återvinnings- och behandlingsteknik samt främja forskning om miljövänliga och kostnadseffektiva återvinningsmetoder för alla typer av batterier och ackumulatorer.

2. Medlemsstaterna skall stimulera behandlingsanläggningarna att införa certifierade miljöledningssystem i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 761/2001 av den 19 mars 2001 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (EMAS)⁽²⁾.

⁽²⁾ EGT L 114, 24.4.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 196/2006 (EUT L 32, 4.2.2006, s. 4).

Artikel 14

Bortskaffande

Medlemsstaterna skall förbjuda bortskaffande i deponier eller genom förbränning av förbrukade industribatterier och bilbatterier och industriackumulatorer och bilackumulatorer. Rester från alla batterier och ackumulatorer som har genomgått både behandling och återvinning i enlighet med artikel 12.1 får emellertid bortskaffas i deponier eller genom förbränning.

Artikel 15

Export

1. Behandling och återvinning kan genomföras utanför den berörda medlemsstaten eller utanför gemenskapen under förutsättning att transporten av förbrukade batterier och ackumulatorer sker i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 259/93 av den 1 februari 1993 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen⁽¹⁾.

2. Förbrukade batterier och ackumulatorer som exporteras från gemenskapen i enlighet med förordning (EEG) nr 259/93, rådets förordning (EG) nr 1420/1999 av den 29 april 1999 om fastställande av gemensamma regler och förfaranden som skall tillämpas på transporter av vissa avfallsslag till vissa länder utanför OECD⁽²⁾ och kommissionens förordning (EG) nr 1547/1999 av den 12 juli 1999 om kontrollförfaranden i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 259/93 för transporter av vissa typer av avfall till vissa länder som inte omfattas av OECD-beslut C(92)39 slutlig⁽³⁾ får tillgodoräknas med avseende på de skyldigheter och den återvinningsgrad som fastställs i bilaga III till detta direktiv endast om det klart kan påvisas att återvinning ägt rum under förhållanden som motsvarar kraven i detta direktiv.

3. Närmare bestämmelser för genomförandet av denna artikel skall fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 24.2.

Artikel 16

Finansiering

1. Medlemsstaterna skall se till att producenterna, eller tredje part som agerar för deras räkning, finansierar alla nettokostnader i samband med

- a) insamling, behandling och återvinning av alla förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer som samlats in i enlighet med artikel 8.1 och 8.2, och
- b) insamling, behandling och återvinning av alla förbrukade industribatterier och bilbatterier och industriackumulatorer och bilackumulatorer som samlats in i enlighet med artikel 8.3 och 8.4.

⁽¹⁾ EGT L 30, 6.2.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2557/2001 (EGT L 349, 31.12.2001, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 166, 1.7.1999, s. 6. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 105/2005 (EUT L 20, 22.1.2005, s. 9).

⁽³⁾ EGT L 185, 17.7.1999, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 105/2005.

2. Vid genomförandet av punkt 1 skall medlemsstaterna se till att producenter av batterier eller ackumulatorer som samlats in enligt system som inrättats i enlighet med direktiv 2000/53/EG eller direktiv 2002/96/EG inte påförs dubbla avgifter.

3. Medlemsstaterna skall kräva att producenterna, eller tredje part som agerar för deras räkning, finansierar alla nettokostnader i samband med offentliga informationskampanjer om insamling, behandling och återvinning av alla förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer.

4. Kostnaderna för insamling, behandling och återvinning skall inte anges separat för slutanvändarna vid tidpunkten för försäljning av nya bärbara batterier och ackumulatorer.

5. Producenter och användare av industri- och bilbatterier och -ackumulatorer får sluta avtal som anger andra finansieringsarrangemang än de som anges i punkt 1.

6. Denna artikel skall tillämpas på alla förbrukade batterier och ackumulatorer oavsett vid vilken tidpunkt de släppts ut på marknaden.

Artikel 17

Registrering

Medlemsstaterna skall se till att varje producent är registrerad. Registreringen skall omfattas av samma förföreskrifter i varje medlemsstat. Dessa registreringskrav skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 24.2.

Artikel 18

Små producenter

1. Medlemsstaterna får från kraven i artikel 16.1 undanta producenter som i förhållande till den nationella marknadens storlek placerar mycket små kvantiteter batterier eller ackumulatorer på den nationella marknaden på villkor att detta inte hindrar de insamlings- och återvinningssystem som inrättats på grundval av artiklarna 8 och 12 från att fungera väl.

2. Medlemsstaterna skall offentliggöra sådana förslag till åtgärder liksom skälen till att föreslå dem och anmäla dem till kommissionen och övriga medlemsstater genom den kommitté som avses i artikel 24.1.

3. Kommissionen skall senast sex månader efter att ha mottagit de anmälningar som avses i punkt 2 godkänna eller förkasta de föreslagna åtgärderna efter att ha kontrollerat att de överensstämmer med övervägandena i punkt 1 och inte utgör ett medel för godtycklig diskriminering eller ett förtäckt handelshinder mellan medlemsstater. Om kommissionen inte fattar beslut inom denna period skall de föreslagna åtgärderna anses vara godkända.

*Artikel 19***Deltagande**

1. Medlemsstaterna skall se till att alla ekonomiska aktörer och alla behöriga offentliga myndigheter får delta i de system för insamling, behandling och återvinning som avses i artiklarna 8 och 12.
2. Dessa system skall också på icke-diskriminerande villkor omfatta batterier och ackumulatörer som importeras från tredjeland, och de skall utformas så att handelshinder och snedvridning av konkurrensen undviks.

*Artikel 20***Information till slutanvändarna**

1. Medlemsstaterna skall, särskilt genom informationskampanjer, se till att slutanvändarna får uttömmande information om
 - a) de potentiella effekterna på miljön och människors hälsa av de ämnen som används i batterier och ackumulatörer,
 - b) att det är önskvärt att de inte bortskaffar förbrukade batterier och ackumulatörer som osorterat kommunalt avfall och att de medverkar vid separat insamling av dessa för att underlätta behandling och återvinning,
 - c) tillgängliga insamlings- och återvinningssystem,
 - d) hur de kan bidra till återvinningen av förbrukade batterier och ackumulatörer, och
 - e) innebörden av den symbol med ett överkryssat sopkärl som återges i bilaga II och de kemiska beteckningarna Hg, Cd och Pb.
2. Medlemsstaterna får kräva att ekonomiska aktörer tillhandahåller en del av eller all den information som avses i punkt 1.
3. Om medlemsstaterna kräver att distributörerna återtar förbrukade bärbara batterier och ackumulatörer enligt artikel 8, skall de se till att dessa distributörer informerar slutanvändarna om möjligheten att göra sig av med förbrukade bärbara batterier och ackumulatörer vid deras försäljningsställen.

*Artikel 21***Märkning**

1. Medlemsstaterna skall se till att alla batterier, ackumulatörer och batterisatser är ordentligt märkta med den symbol som visas i bilaga II.
2. Medlemsstaterna skall se till att kapaciteten hos alla bärbara batterier och bilbatterier anges på produkterna på ett synligt, lättläst och outplånligt sätt senast den 26 september 2009. Närmare föreskrifter för genomförandet av detta krav,

däribland harmoniserade metoder för att fastställa kapacitet och lämplig användning, skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 24.2 senast den 26 mars 2009.

3. Batterier, ackumulatörer och knappceller som innehåller mer än 0,0005 % kvicksilver, mer än 0,002 % kadmium eller mer än 0,004 % bly skall märkas med den berörda metallens kemiska beteckning: Hg, Cd eller Pb. Den symbol som anger tungmetallhalten skall tryckas under den symbol som visas i bilaga II, och den skall täcka en yta som motsvarar minst en fjärdedel av den symbolens storlek.

4. Den symbol som visas i bilaga II skall täcka minst 3 % av ytan på batteriets, ackumulatorns eller batterisatsens största sida, upp till en storlek på högst 5 × 5 cm. För cylinderformiga celler skall symbolen täcka minst 1,5 % av batteriets eller ackumulatorns yta och ha en storlek på högst 5 × 5 cm.

5. Om symbolen på grund av batteriets, ackumulatorns eller batterisatsens storlek skulle bli mindre än 0,5 × 0,5 cm behöver inte batteriet, ackumulatören eller batterisatsen märkas, utan en symbol med minst storleken 1 × 1 cm skall tryckas på förpackningen.

6. Symbolen skall tryckas på ett synligt ställe, vara lättläst och outplånlig.

7. Undantag från märkningskraven enligt denna artikel får medges i enlighet med det förfarande som avses i artikel 24.2.

*Artikel 22***Nationella genomföranderapporter**

1. Medlemsstaterna skall vart tredje år överlämna en rapport till kommissionen om genomförandet av detta direktiv. Den första rapporten skall dock omfatta perioden fram till den 26 september 2012.
2. Rapporterna skall upprättas på grundval av ett frågeformulär eller en förlaga som skall fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 24.2. Frågeformuläret eller förlagan skall lämnas till medlemsstaterna sex månader innan den första period som rapporten avser inleds.

3. Medlemsstaterna skall även rapportera om de eventuella åtgärder som de vidtar för att främja en utveckling i positiv riktning när det gäller den miljöpåverkan som batterier och ackumulatörer har, särskilt

- a) utveckling, inbegripet frivilliga åtgärder som vidtas av producenter, för att minska mängden tungmetaller och andra farliga ämnen som ingår i batterier och ackumulatörer,
- b) nya återvinnings- och behandlingstekniker,
- c) ekonomiska operatörers medverkan i miljöledningssystem,

d) forskning på dessa områden, och

Artikel 25

e) åtgärder för att främja förebyggande av avfall.

Sanktioner

4. Kommissionen skall erhålla rapporten senast nio månader efter den berörda treårsperiodens utgång eller, när det gäller den första rapporten, senast den 26 juni 2013.

Medlemsstaterna skall fastställa regler om sanktioner som skall gälla vid överträdelse av nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv och vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de verkställs. Sanktionerna skall vara effektiva, proportionerliga och avskräckande. Medlemsstaterna skall anmäla dessa åtgärder till kommissionen senast den 26 september 2008, och de skall utan dröjsmål informera om eventuella senare ändringar som påverkar dem.

5. Kommissionen skall offentliggöra en rapport om genomförandet av detta direktiv och om direktivets inverkan på miljön och den inre marknaden senast nio månader efter att ha mottagit rapporterna från medlemsstaterna i enlighet med punkt 4.

Artikel 23

Artikel 26

Översyn

Införlivande

1. Kommissionen skall se över genomförandet av detta direktiv och direktivets inverkan på miljön och den inre marknaden efter att ha mottagit rapporterna från medlemsstaterna i enlighet med artikel 22.4 för andra gången.

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 26 september 2008.

2. Den andra rapporten, som kommissionen offentliggör i enlighet med artikel 22.5, skall omfatta en utvärdering av följande aspekter av detta direktiv:

När en medlemsstat antar dessa åtgärder skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

a) Lämpligheten i ytterligare riskhanteringsåtgärder för batterier och ackumulatorer som innehåller tungmetaller.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till alla gällande lagar och andra författningar som antas inom det område som omfattas av detta direktiv.

b) Lämpligheten i de minimimål för insamling av alla förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer som anges i artikel 10.2, och möjligheten att införa ytterligare mål för senare år med beaktande av den tekniska utvecklingen och de praktiska erfarenheter som gjorts i medlemsstaterna.

Artikel 27

Frivilliga avtal

c) Lämpligheten i de minimikrav för återvinning som anges i bilaga III del B, med beaktande av den information medlemsstaterna tillhandahåller, den tekniska utvecklingen och de praktiska erfarenheter som gjorts i medlemsstaterna.

1. Under förutsättning att de mål som ställs upp i detta direktiv uppnås får medlemsstaterna införliva bestämmelserna i artiklarna 8, 15 och 20 genom avtal mellan de behöriga myndigheterna och de berörda ekonomiska aktörerna. Sådana avtal skall uppfylla följande krav:

3. Rapporten skall vid behov åtföljas av förslag till revidering av berörda bestämmelser i detta direktiv.

a) Det skall vara möjligt att kontrollera att avtalen följs.

Artikel 24

b) Målen och de därmed förbundna tidsfristerna skall anges.

Kommittéförfarande

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättats enligt artikel 18 i direktiv 2006/12/EG.

c) De skall offentliggöras i medlemsstatens officiella tidning, eller i någon annan officiell handling som allmänheten har likvärdig tillgång till, och överlämnas till kommissionen.

2. När det hänvisas till denna artikel skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

2. De resultat som uppnås skall regelbundet övervakas, rapporteras till de behöriga myndigheterna och kommissionen samt göras tillgängliga för allmänheten på de villkor som fastställs i avtalen.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. De behöriga myndigheterna skall se till att det sker en granskning av vilka framsteg som görs enligt avtalen.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

4. Om avtalen inte följs skall medlemsstaterna genomföra de tillämpliga bestämmelserna i detta direktiv genom att anta lagar eller andra författningar.

*Artikel 28***Upphävande**

Direktiv 91/157/EEG skall upphöra att gälla från och med den 26 september 2008.

Hänvisningar till direktiv 91/157/EEG skall anses som hänvisningar till detta direktiv.

*Artikel 29***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 30***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 6 september 2006.

På Europaparlamentets vägnar

J. BORRELL FONTELLES

Ordförande

På rådets vägnar

P. LEHTOMÄKI

Ordförande

BILAGA I

Övervakning av hur insamlingsmålen i artikel 10 iakttas

År	Datainsamling		Beräkning	Rapporteringskrav
X (*)+1	Försäljning år 1 (S1)			
X+2	Försäljning år 2 (S2)	–	–	
X+3	Försäljning år 3 (S3)	Insamling år 3 (C3)	Insamlingsnivå (CR3) = $3 \cdot C3 / (S1 + S2 + S3)$	
X+4	Försäljning år 4 (S4)	Insamling år 4 (C4)	Insamlingsnivå (CR4) = $3 \cdot C4 / (S2 + S3 + S4)$ (Insamlingsmål – 25 %)	
X+5	Försäljning år 5 (S5)	Insamling år 5 (C5)	Insamlingsnivå (CR5) = $3 \cdot C5 / (S3 + S4 + S5)$	CR4
X+6	Försäljning år 6 (S6)	Insamling år 6 (C6)	Insamlingsnivå (CR6) = $3 \cdot C6 / (S4 + S5 + S6)$	CR5
X+7	Försäljning år 7 (S7)	Insamling år 7 (C7)	Insamlingsnivå (CR7) = $3 \cdot C7 / (S5 + S6 + S7)$	CR6
X+8	Försäljning år 8 (S8)	Insamling år 8 (C8)	Insamlingsnivå (CR8) = $3 \cdot C8 / (S6 + S7 + S8)$ (Insamlingsmål – 45 %)	CR7
X+9	Försäljning år 9 (S9)	Insamling år 9 (C9)	Insamlingsnivå (CR9) = $3 \cdot C9 / (S7 + S8 + S9)$	CR8
X+10	Försäljning år 10 (S10)	Insamling år 10 (C10)	Insamlingsnivå (CR10) = $3 \cdot C10 / (S8 + S9 + S10)$	CR9
X+11	Osv.	Osv.	Osv.	CR10
Osv.				

(*) År X är det år i vilket den dag ingår som avses i artikel 26.

*BILAGA II***Symboler för separat insamling av batterier, ackumulatorer och batterisatser**

Symbolen för "separat insamling" skall för alla batterier och ackumulatorer vara ett överkryssat sopkärl på hjul enligt nedan:

—

BILAGA III

Detaljerade krav på behandling och återvinning

DEL A: BEHANDLING

1. Ett minimikrav är att behandlingen skall omfatta avlägsnandet av alla vätskor och syror.
2. Behandling och all lagring, inklusive tillfällig lagring, i behandlingsanläggningar skall ske på platser med ogenomträngliga ytor och ändamålsenlig väderbeständig täckning eller i lämpliga behållare.

DEL B: ÅTERVINNING

3. Återvinningsprocesser skall uppnå följande lägsta återvinningsgrader:
 - a) Återvinning av 65 % av genomsnittsvikten av blybatterier och blyackumulatorer, inklusive återvinning av blyinnehållet i den högsta grad som är tekniskt genomförbar med undvikande av alltför höga kostnader.
 - b) Återvinning av 75 % av genomsnittsvikten av nickelkadmiumbatterier och nickelkadmiumackumulatorer, inklusive återvinning av kadmiuminnehållet i den högsta grad som är tekniskt genomförbar med undvikande av alltför höga kostnader.
 - c) Återvinning av 50 % av genomsnittsvikten av andra förbrukade batterier och ackumulatorer.
-